Nr. 103. Poznań, piątek 14. września 1928. X. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na wrzesień 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na poczłach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Sytuacja handlowa i gospodarcza w poznańskim przemyśle drzewnym.

Współpracownik nasz (S. K.) nadsyła nam garść szczegółów, zaczerpniętych w wywiadzie z dyr. Pozn. S-ki Drzewn. p. Leitgeberem, a ilustrujących obecną sytuację handlową i gospodarczą w przemyśle drzewnym wojew. poznańskiego (Red.).

Bieżący stan przemysłu drzewnego w poznańskiem, tak pod względem gospodarczym jak i handlowym przypomina niejako organizm stoczony długotrwałą anemją ruchu obrotowego, wyległy z niedomagań natury finansowej.

Poziom dobrobytu w tej gałęzi przemysłu jest jeszcze zbyt nizki, żeby mógł się dokonywać proces systematycznego rozwoju. Miejscowe zakłady przetwórcze, składające się w dużej części z małych, jednotrakowych tartaków, tylko w znikomych rozmiarach biorą udział w eksporcie polskiego drewna — gros wywozu na rynki zagraniczne przypada na przemysł drzewny południowo- i północno wschodnich połaci kraju. Natomiast produkcja zakładów wojew. poznańskiego, znajduje zbyt na rynku ściśle lokalnym za wyjątkiem zaledwie kilku przedsiębiorstw, produkujących drewno również dla zagranicy.

Zanim jednak rzucimy refleks światła na obecną tendencję i warunki wewnętrznych obrotów, należy przyjrzeć się zblizka sytuacji eksportowej.

Nieliczne większe firmy drzewne, lokujące swą produkcję eksportową, niemal wyłącznie na rynku niemieckim, w letnim sezonie, a szczególnie w ostatnim czasie, prawie żadnych tranzakcji nie uskuteczniły — eksport z poznańskiego ustał. Kupiec niemiecki stawia coraz to cięższe warunki handlowe i odnośnie uregulowania należności. Ceny ofiarowane przez zagranicznych kontrahentów są tak nizkie, że absolutnie nie odpowiadają kalkulacji dostawcy, który kupował surowiec w lasach państw. po cenach już dobrze wygórowanych.

Jest rzeczą charakterystyczną, że ceny krajowe są prawie o 25 proc. wyższe od cen ofiarowanych przez „łaskawców“ zagranicznych, to też dlatego i większe firmy skierowały orjentację handlową na rynek wewnętrzny.

Znamienne są oświadczenia kupców niemieckich w sprawie prowizorjum drzewnego, tak nieszczególnie, bo nieopatrznie zawartego z zachodnim sąsiadem, któremu brak wyrobienia w dziedzinie polityki gospodarczej trudno zarzucić.

Zdaniem tych osób „umowa“ nie będzie, bo nie może być, prolongowana w dotychczasowem brzmieniu, przewiduje się więc jej rewizja. Ciekawe, z jakich źródeł refleksji wycieka to zdanie i z jakich motywów składa się oparcie stanowiska kupców niemieckich? Czyżby Niemcy istotnie byli niezadowoleni z prowizorjum? Należałoby przypuszczać, że jeżeli jeden kontrahent z jakiejś umowy nie czerpie zasadniczo żadnych korzyści, to drugi — zbiera je pełną garścią.

W miejscowych kołach tartaczników panuje dobrze zrozumiała depresja, gdyż pomijając, że chwila bieżąca nie przedstawia się nader korzystnie, — widoki na przyszłość wcale nie wróżą polepszenia. Zaznaczyć należy, iż w poznańskiem ilość zakładów jest niewspółmiernie wielką w stosunku do normalnych potrzeb miejscowej ludności. Według sprawozdania Kom. Ank. łączna ilość tartaków w Wielkopolsce określa się na 235, traków zaś — 460. Teoretycznie nadmiar traków, zdaniem tejże Kom., wynosi 404. Jest to największa ilość nadmiaru ze wszystkich województw kraju.

Mówiąc o lokalnem spożyciu drewna, warto podkreślić, że wyłączny konsument produkcji tartacznej — przemysł budowlany, zgłasza względnie niezłe zapotrzebowanie. Najbardziej intensywnie rozbudowuje się gmina poznańska, gdzie stawia się nowe budowle i uskutecznia się liczne remonty domów.

W tym względzie jednak pierwsze słowo należy się akcji budowlanej na terenach P. W. K., bowiem istotnie ilość zużywanego drewna przez budownictwo Wystawy znacznie przewyższa konsumpcję w innych ośrodkach miejskich kraju.

Pozatem wypada nadmienić o stosunkowo niezłym rozwoju budownictwa po wsiach. W tym roku ziemiaństwo buduje znacznie więcej, niż przed kilku laty, a nawet w porównaniu z ub. rokiem — stawia się budynki gospodarskie i domy mieszkalne. W jakim stopniu miejscowy rynek rozszerzył granice pojemności, najlepiej dowodzi fakt, że faktyczne rozmiary spożycia drewna na ziemiach zach. Polski, przekroczyły w bież. sezonie o ca 60 proc. przewidywanego, przez większe firmy drewno-obróbcze, spożycia materjałów na cele budowlane.

Gdyby stopień wzrostu wewn. konsumcji drewna postępował nadal w tem samem tempie, to byłoby zbytecznie kwestjonować zagadnienie rozwoju przemysłu

tartacznego w poznańskiem i nie bylibyśmy świadkami unieruchomienia szeregu tartaków.

Lecz jak zły duch, powstaje pytanie: co będzie w roku przyszłym? Otóż trzeba sobie ujawnić, że z chwilą, kiedy budownictwo na terenach P. W. K. dobiegnie końca, kiedy Poznań, przynajmniej na pewien czas zredukuje program budowlany w związku z załagodzeniem ostrego braku mieszkań, co właśnie uskutecznia się teraz, i wreszcie kiedy rolnictwo ograniczy budownictwo w swym zakresie, z czem bezwarunkowo należy się liczyć, — na wielkopolskim rynku drzewnym zapanuje martwota. Jest to zdanie tych osób kompetentnych, które bynajmniej w swych przepowiedniach, opartych zresztą na doświadczeniu zawodowem, nie otaczają się atmosferą wybitnie pesymistyczną.

I gdyby nawet handel drzewny z Niemcami w przyszłym roku ożywił się do tego stopnia, że wciągnąłby w orbitę zainteresowania pewne firmy drzewne, dotychczas lokujące swą produkcję na rynku krajowym, to jeszcze pozostaje długi szereg jednotrakowych tartaków, tak licznie rozsianych po ziemi wielkopolskiej, których egzystencja jest obliczoną wyłącznie na lokalny zbyt. Na pytanie więc: co stanie się z tymi zakładami? trudno odpowiedzieć zdawkowym i utartym ogólnikiem: nastąpi kryzys, który trwać będzie do chwili poprawy konjunktury, — bowiem trzeba pamiętać, że raz po raz ukazujące się znamiona przesileń osłabiły i tak już nadwątlony organizm przemysłu tartacznego ziemi poznańskiej, tembardziej, że powstają one nietylko ze źródeł konjunkturalnych, lecz i na gruncie ekonomicznym, a nowy cios, zadany tej dziedzinie w postaci zaniku spożycia produkcji, może okazać się ciosem śmiertelnym. Z drugiej strony poprostu katastrofalne położenie tartacznictwa pod względem finansowym, tylko supremuje niekorzystne horoskopy, stawiane na płaszczyźnie ścisłego prawdopodobieństwa.

Ruszona z miejsca kwestja kredytowa, nie pozwala przewidzieć ani czasu ani też skutków jej likwidacji, a „nim słońce wzejdzie — rosa oczy wyje". Należałoby zatem tempo organizowania pomocy finansowej nieco przyśpieszyć.

Rynek łódzki.

Dalsze pogorszenie się sytuacji na łódzkim rynku drzewnym wyraziło się w zmniejszonym popycie i we wzroście zaofiarowania. Ogólne położenie można streścić krótko: podaż znaczna — zainteresowanie nabywców niewielkie — konsumcja mierna.

O pieniądz trudno, nie łatwiej jest znaleść chętnego kupca.

Zda się, że obstrukcja w obrotach zatacza coraz to szerze kręgi i ustala się gruntownie.

Narazie nic nie przemawia za poprawą.

Rynek dyskontowy ostatnio żadnych, godnych wyróżnienia zmian nie wykazał i chociaż w okręgu łódźkim brak gotówki daje się dosyć silnie odczuwać, to jednakowóż stopa dyskontowa pozostała na dotychczasowej wysokości.

Materjału wekslowego (oczywiście jeżeli się mówi o materjale pierwszorzędnym) jest nawet sporo, dyskonto zaś tych weksli ostatnio ustaliło się na 1.40—1,75 proc. Stopa dyskontowa materjału pośledniejszego (drugorzędnego) wynosiła 1.75—2.20 proc. w stosunku miesięcznym.

Jak wiadomo niekorzystna naogół sytuacja handlowa jak również i finansowa na innych rynkach drzewnych kraju, nie uległa zmianie na lepsze, co łącznie daje pojęcie o położeniu na polskim rynku drzewnym, istotnie pozostawiającem jeszcze dużo do życzenia.

Większe przedsiębiorstwa drzewne z kresów wschodnich, które dotychczas trudniły się dostawą drewna na rynki zagraniczne, a tylko w małym stopniu lokowały towar na krajowym rynku drzewnym, obecnie rzuciły stosunkowo znaczne ilości drewna na rynek wewnętrzny, jakkolwiek zagraniczne źródła odbiorcze naogół nie zmniejszyły zapotrzebowania.

Organizacja zjednoczonego spławu Finlandji i Skandynawji.

(Dokończenie)

Jeżeli właściciel drewna nie złoży powyższego zawiadomienia przed 15 majem, to wydatki przy spławianiu jego drewna oblicza się o 50% więcej.

Jeżeli kierownik spławu uzna za wskazane, to może sprawdzać zgłoszoną ilość drewna do spławu, obmierzając ją.

Należy podkreślić, że wypadki, w którychby ilość zgłoszonego materjału nie zgadzała się z przeprowadzonym obmiarem są nadzwyczaj rzadkie.

Właściciel drewna, obowiązany jest wszystkie swoje spławiane kloce oznaczyć nie mniej jak sześcioma cechami ustalonego wzoru.

Wszystkie drewno nie posiadające cech, staje się własnością towarzystwa.

Jeżeli właściciel drewna chce uskutecznić spław poszczególnych partji drewna i nie korzystać przytem z ogólnego spławu na tymże samym szlaku wodnym, to towarzystwo może to zrobić na jego rachunek, jednak tylko w tym wypadku, gdy nie będzie to ze szkodą dla interesów innych członków, korzystających z spławu.

Na pokrycie wydatków, związanych z spławem, każdy właściciel drewna wpłaca kierownikowi spławu, sumę w formie zaliczki, której wielkość wynosi kwotę kosztów zeszłorocznego spławu.

Do wszystkich sum, wpłacanych na poczet spławu towarzystwo dolicza % w wysokości ustalonej przez zarząd.

Procenty obliczają się od dnia otrzymania awansu do ostatniej daty tego miesiąca, w jakim są zawarte roczne rozrachunki.

O mającym być wpłaconym awansie zawiadamia się członka towarzystwa na dwa tygodnie naprzód.

Jeżeli pieniądze nie będą wpłacone, to towarzystwo może wstrzymać spław mater. takiego członka.

Drewno członka, zalegającego w uregulowaniu swych zobowiązań, towarzystwo może zastawić.

Po zawiadomieniu właściciela drewna o przeprowadzonym zastawie część jego, na pokrycie wydatków spławnych, może byc sprzedaną na publicznym przetargu.

Do rozchodów, związanych z spławem zalicza się zatraty na sam spław, sortowanie, rekompensatę powstałych przy spławie strat, procenty od zaliczek, utrzymanie pracowników, utrzymanie w porządku i uzupełnienie spławnego majątku towarzystwa i inn.

Fakt ten wcale nie dał pocieszających rezultatów dla tych producentów, którzy swe wyroby lokowały wyłącznie w kraju, bowiem z powodu wzrostu zaofiarowania, ceny drewna nieco się obniżyły.

Zapasy wyrobionego drewna, jakie posiadają firmy, zasadniczo eksportujące drewno, są znaczne i dlatego podaż przyjmuje szerokie rozmiary.

Wywóz skierowuje się nadal do Niemiec i Anglji jednak natrafia on na coraz to uciążliwsze warunki, jakie stawiają niemieccy kontrahenci. Gdy przedtem dokonywano tranzakcji loco stacja załadowania, to teraz żąda się towaru franco. Nie jest lepiej w uiszczaniu należytości przez krajowych i obcych nabywców — zapłaty gotówkowe prawie nie istnieją, natomiast ustawicznie wzmaga się ruch wekslowy, których termin spłaty zazwyczaj opiewa na 3—4 miesiące, a niejednokrotnie i dłużej.

W dziale budulca wywóz w ostatnim czasie zmniejszył się.

Faktem zasługującym na uwagę jest ten moment, że chociaż sytuacja na rynku drzewnym naogół wcale **nie przedstawia się korzystnie**, przez co i ceny drewna ofiarowane przez konsumentów uległy pewnej zniżce, to jednak nadleśnictwa nie ujawniają tendencji w kierunku zastosowania poziomu cen do obecnej sytuacji. Ceny surowca w lasach państwowych nie wykazały zasadniczo żadnej różnicy, w porównaniu z ubiegłymi miesiącami. W Łodzi zużycie drewna jest dosyć mierne, na wyróżnienie tylko zasługuje zapotrzebowanie ze strony magistratu, który ogłosił przetarg na dostawę pewnej ilości drewna budulcowego, — w rezultacie dostawy podjęła się tylko jedna firma łódzka, — drugim dostawcą było przedsiębiorstwo warszawskie.

Zapasy drewna w Łodzi zupełnie wystarczają na pokrycie miejscowych potrzeb, czego najlepiej dowodzi fakt, że gdy w ub. miesiącu warszawska dyrekcja kolejowa wstrzymała dostawy na dworzec Kaliski (Łódź-Kaliska), nie wpłynęło to wcale na zmniejszenie zaofiarowania.

Ogólnie tłumaczy się brak zainteresowania drewnem po za ściśnieniem rynku pieniężnego, co jest jednak jednym z dominujących powodów, również i tą okolicznością, że istnieje nadal jeszcze niepomyślna sytuacja w innych dziedzinach przemysłu.

Na rynku łódzkim ceny na poszczególne sortymenty drewna nawpółobrobionego, ostatnio kształtowały się następująco: (za 1 metr. sześć. w zł) $^3/_4$" deski ciesielskie dla celów budowlanych 120—130 zł, 1" cies. budowl. 120—135 zł, deski podłogowe 130—145 zł, bale podł. 135—150 zł, kantówka na zamówienie 150—190 zł, stolarka 190—220 zł, dębina 220—250 zł. Parkiety dębowe od 18.50—23 zł przy względnie mocnej tendencji.

Ceny te obowiązują przy pokryciu wekslowem z terminem czteromiesięcznym, przyczem ceny notowano zależnie od wymiarów, a przedewszystkiem od grubości i szerokości.

W dość znacznym stopniu podrożała posadzka dębowa, za którą w ostatnim czasie płacono do 23 zł.

Jeżeli zapotrzebowanie drewna ze strony miast i gmin wiejskich w najbliższym okresie nie wzmoże się, natenczas oczekuje się dalszej lekkiej zniżki cen drewna półobrobionego, jakkolwiek z drugiej strony wątpliwem jest czy zdoła to zasadniczo zmienić sytuację, biorąc pod uwagę brak kapitału inwestycyjnego i wogóle trudności w uzyskaniu kredytu.

W każdym razie w przyszłym sezonie sprzedażnym należy oczekiwać mniejszego zainteresowania przemysłowców drzewnych, co zdaje się pociągnie za sobą obniżanie cen drewna okrągłego, z czem już teraz powinni się liczyć producenci leśni.

KOMUNIKATY.

Zw. Przem. Drzewn. w Poznaniu donosi, że z końcem lipca r. b., odbyło się pod przewodnictwem zast. nacz. dyr. B. G. K. p. Konderskiego, posiedzenie Kom. Drzewnego. Z łona R. N. uczestniczyli: p. prez. A. Dąbrowski i w.-prez. p. A. Monitz. Na czoło dyskusji, która objęła całokształt sytuacji kred. w przem. drzewnym, wysunęła się sprawa zastawu rejestrowego na drewnie oraz kwestja pomocy kredytowej dla drzewnictwa. Reprezentanci R. N. zgłosili wniosek, domagający się jaknajrychlej nowel., rozp. Pr. Rz. o zastawie rejestr. roln. w kierunku przystosowania jego przepisów do specyf. potrzeb przem. drzewnego.

Przedstawiciele dyr. B. G. Kr. oświadczyli, iż wprowadzeniu zast. rej. sprzeciwia się Prok. Gen., która

---

Ogólne wydatki, które bezpośrednio nie mogą być zaliczone na konto poszczególnych szlaków wodnych, dzielą się między nimi w takim stosunku jaki jest między sobą stosunek wydatków spławnych szlaków wodnych tego okręgu.

Za podstawę podziału wydatków brana jest ilość jednostek spławnych i ilość kilometrów, przebytych na spławie.

Do kontroli towarzystwa, wyznacza się dwuch rewizorów z pośród kandydatów członków zarządu, którzy są obowiązani w dwa tygodnie po otrzymaniu przez nich rachunków do kontroli, zwrócić je zarządowi sprawdzonymi i zaopatrzonymi odpowiednimi podpisami.

Rewizorzy mają prawo zawsze, kiedy się im zechce, sprawdzać rachunki i środki towarzystwa.

Towarzystwo spławne obowiązane jest dbać o to, by zatonięte drewno było w czas usuwane.

Jeżeli po ukończeniu spławu zatonięte drewno nie zostanie usunięte, to organizacje i osoby, ponoszące z tego powodu straty, mogą je powyciągać, ułożyć na brzegu i uważać za swoją własność, o ile właściciel nie zwróci w rocznym terminie wydatków, poniesionych na wydobycie go i nie zabierze go z brzegu.

Dla zaopatrywania się w niezbędne materjały spławne — towarzystwa posiadają centralne zjednoczenia, które przeprowadzają masowe zakupy potrzebnych materjałów i z tego tytułu posiadają duże ulgi przy zakupach.

W krajach tych liczba spławnych towarzystw jest znaczną.

W Finlandji np. z końcem 1926 roku było ich 25, przyczem około 80% spławu całego kraju uskutecznione zostało przez te organizacje.

A więc jak widzimy, właściciele drewna spławu ogólnego, oddając towarzystwu spław swego drewna w górnych biegach rzeki, regulując należność za spławianie w określonych terminach, otrzymują drewno w miejscach docelowych, nie przeprowadzają spławu na własną rękę.

Wykonuje to za nich towarzystwo spławne, mające bardzo nieduży stały aparat, a rozszerzając go w miarę potrzeby w okresie samego spławu.

Zasadniczym ekonomicznym efektem zjednoczonego spławu, przy należytej jego organizacji powinno być przyśpieszenie przebiegu operacji, maksymalne wykorzystanie posiadanego spławnego inwentarza i cały szereg innych udogodnień.

Usuwanie zaś poszczególnych usterek spławu jest obowiązkiem tych wszystkich, którzy biorą udział w jego urządzaniu.

---

ostatnio wysunęła dal-ko idące zastrzeżenia natury prawnej, co do niektórych punktów projektowanej konstrukcji zastawu.

Oświadczenie to spotkało się ze stanowczym oporem deleg R. N. W dalszym ciągu del. R. N. zakomunikowali wyniki obliczeń, które wynoszą 200 milj. zł tytułem kredytów dla przem. drzewnego w celu uruchomienia wszystkich zakładów tej dziedziny.

Następnie dyskutowano nad projektem udzielenia przez B. G. K kredytu na zastaw drzewa ściętego, który początkowo miałby wynosić 3 milj. zł. Suma ta, jak stwierdzili del. R. N., jest zbyt nikłą w stosunku do istotnych potrzeb drzewnictwa Z oświadczenia jednak przedst. B. G. K. wynika, że kwota 3 milj. wynosi charakter eksperymentu i zależnie od wyników próby, suma kredytowa będzie powiększona (p. B.).

Również przewiduje się prolongowanie terminu kredytu. Co do p. 7. niżej podanych warunków, przedst. B. G. Kr. oświadczyli, iż odnośny przepis wynika z konieczności uwzględnienie pewnych przepisów prawnych, jakie obowiązuje jeszcze na ziemiach b. zaboru pruskiego i na Kr. Wsch., jednak B. G. Kr. w tym względzie przyczyni się do złagodzenia odnośnego warunku, uzgadniając stanowisko R. N. ze stanowiskiem radcy prawnego B. G. Kr.

Wniosek B. G. Kr., uwzględniający w swej ostatecznej redakcji zastrzeżenie R. N., ma być przedłożony do zatwierdzenia Radzie B-ku.

wnosi się:

A. Na udzielenie kredytu dla przemysłu drzewnego na zastaw drzewa ściętego narazie w wysokości 3.000.000 zł pod następującymi warunkami:

1. Kredyt zostanie udzielony za pośrednictwem tych Oddziałów Banku, które wykonają prawo zastawu na drzewie, złożonem na terenie działania tego samego Oddziału,

2. każdą tranzakcję, przeprowadzoną przez Oddziały zaopinjuje właściwy radca prawny,

3. zabezpieczenie w formie zastawu na drzewie, ma być wykonane zgodnie z prawem cywilnem i prócz tego zapisane do księgi sznurowej, zgodnie ze Statutem Banku,

4. narazie, aż do szczegółowego zapoznania się z wątpliwościami prawnemi i trudnościami, związanemi z tą formą kredytu, wszystkie kredyty zatwierdzane będą przez Zakład Centralny,

5. kredyt może być przyznany dopiero po zwiezieniu drzewa ścietego na plac składowy, po ocechowaniu go przez Bank Gosp. Krajowego i objęciu w posiadanie przez B. G. K. zastawu,

6. plac składowy, ma się mieścić na parceli wydzierżawionej przez B. G. K,

7. na składowisko nie należy wydzierżawiać parceli, stanowiącej własność właściciela lasu, z którego pochodzi zastawić się mające ścięte drzewo,

8. składowisko ma być ogrodzone i pozostawać pod dozorem osoby delegowanej przez Bank na koszt dłużnika,

9. objęty w posiadanie zastaw należy odnotować w księdze sznurowej Banku, jak również każdą wymianę zastawionego towaru,

10. zastawione drzewo na składowisku należy zaopatrzyć napisem, że jest zastawione na rzecz Banku,

11. na dowód ustanowienia prawa zastawu należy sporządzić deklarację zastawniczą, opisującą dokładnie zastawiony towar, jego jakość i ilość, wysokość udzielonej pożyczki, jej termin płatności i rygory na wypadek zwłoki,

12. prócz deklaracji zastawniczej, winien dłużnik złożyć również weksel kaucyjny wraz z odpowiednią, deklaracją celem dodatkowego zabezpieczenia,

13. w deklaracji zastawniczej zrzeknie się dłużnik — zastawca wszelkich pretensji do Banku z powodu ewentl. szkód i strat, powstać mogących podczas przechowania zastawu przez Bank,

14. dłużnik będzie zobowiązany dostarczyć na składowisko ewentualnie potrzebny materjał, celem sporządzenia ochrony dla zabezpieczenia zastawu przed ujemnymy wpływami atmosferycznemi,

15. zastawione drzewo ma by asekurowane od ognia na kwotę odpowiadającą 100% wartości szacunkowej drzewa zastawionego, a polisa asekuracyjna ma być zaopatrzona cesją ewentl. odszkodowania pogorzelowego na rzecz Banku,

16. kredyt zostanie udzielony w formie pożyczki terminowej na podstawie pisemnej wyceny, zastawić się mającego drzewa, dokonanej przez odpowiednich fachowców-rzeczoznawców Banku, do wysokości 50% wartości szacunkowej,

17. kredyt będzie oprocentowany, na 2% powyższej stopy miarodajnej w Banku dla kredytów społecznych, oraz udzielony na okres 3-ch miesięcy.

B Na podwyższenie kredytu dla przemysłu drzewnego z kwoty 3.000.000 — jak wyżej pod A, wysokości, w przyszłości oznaczyć się mającej, po zastosowaniu w praktyce tej nowej formy jako próbnej.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Jamy D. L. P. Toruń
Licytacja w dniu 6. września 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	16.71	zł
„	wałki „	„	14.00	„
Olcha	II kl.	za m3	39.16	„
„	III „	„	33.00	„
Sosna	IV „	„	50.40	„
„	wałki użytkowe	za mp.	14.00	„
„	szczapy opałowe	„	16.30	„
„	wałki „	„	12.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Miradz D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 8. września 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	13.0)	zł
„	wałki „	„	11.00	„
Brzoza	szczapy „	„	12.00	„
Sosna	„ „	„	15.00	„
„	wałki „	„	11.00	„

Nadleśnictwo Państwowe Czeszewo D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 8. września 1928 r.

Sosna	III kl.	za m3	50.00	zł
„	IV „	„	31.19	„
„	wałki opałowe	za mp.	10.02	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 12. 9. 1928 r., na żyto: 34.75—35.50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Czechosłowacja: W lipcu pod względem ilościowym i według poszczególnych sortymentów wywóz drewna z Czechosłowacji na rynek niemiecki przedstawiał się jak następuje (w tonach): okrąglaki 47.300, kopalniaki 1.700, mat. tarte 25.800, podkłady 2.600, klepka bednarska 300, papierówka 22.500.

Czechosłowacja: Stan fabryk wełny drzewnej w Słowacji uległ wostatnim czasie znacznemu pogorszeniu, bowiem tak wewnętrzne spożycie jak i wywóz produkcji zagranicę nie przedstawia się korzystnie.

W kraju lokuje się tylko 1 proc. produkcji, zaś ostra konkurencja ze strony zagranicznych firm pokrewnych, uniemożliwia umieszczenie nadwyżki produkcji na obcych rynkach.

Notowania dewiz z dnia 13. września 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	57,93	47.26	43.25	11.25	—	—	58.22,50	79.71
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	123,074	—	20.355	23.83	610.—	—	123.79	168.88
Belgja	4	123,94	100 belg.	—	—	58.39	34.897	13.90	356.—	—	72.20	98.49
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	2.564	—	061	—	—	3.16	4.33
Budapeszt . .	6	155,90	100 pengo	—	—	73.21	—	17.50	—	—	90.55	123.56
Holandja . . .	4½	358,31	100 gld. hol.	357,40	—	168.38	12.10.—	40.08	1026.—	—	208.20	284.05
Kopenhaga . .	5	238,88	100 k. d.	—	—	112.02	18.187	26.67	—	—	138.52	189.—
Londyn . . .	4½	43,38	1 funt szterl.	43.25	25.01	20.375	—	4.85	124.15	—	25.19	34.38
Nowy York . .	5	8.9141	1 dolar	8.90	—	4.20.05	4,85.06	—	25.61	—	5.19.52	708.65
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.83	—	16.405	124.09	3.90	—	—	20.29	27.67
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	12.445	163.75	2.96	75.90	—	15.39	20.99
Rzym	5½	172,—	100 l.	46.62	—	21.96	92.77	5.23	133.90	—	27.16	37.07
Szwajcarja . .	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171.62	—	80.85	25.197	19.25	493	—	—	136.41
Sztokholm . .	4½	238,88	100 k. szw.	—	—	112.40	18.127	26.76	685.—	--	139,—	189.57
Wiedeń . . .	6½	125,43	100 szyling.	125.62	—	59.175	34.42	14.10	—	--	73.18	—

RÓŻNE.

DELEGACJA RZEMIOSŁA POLSKIEGO U PREMJERA.

W dniu 6 bm. Premjer Bartel przyjął na dłuższej audjencji delegacje rzemiosła wszystkich dzielnic Rzeczypospolitej w sprawie uzyskania 200.000, złotych tytułem pożyczki na wzniesienie pawilonu rzemieślniczego na P. W. K. W delegacji brali udział pp.: Juszczak, Syndyk Poznańskiej Izby Rzemieślniczej; Dyrektor P. W. K. Piechocki, Red Żakowski, Dyrektor Zjednoczenia Związków Cechów w Poznaniu, Dudkowski, Syndyk Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy, Biszoff, Syndyk Izby Rzem. w Grudziądzu, Poseł Sobota, Prezes Izby Rzem. w Krakowie, Piekarski Sekr. Gen. Centralnego Tow. Rzem. w Warszawie, Maciejewski, przedstawiciel Związku Rzem. Chrześcjan w Warszawie, Inż. Czerniaków i Poseł Rasner, przedstawiciele rzemiosła żydowskiego.

Delegacja w przedłożonym Panu Premjerowi memorjale prosiła o udzielenie 200.000 złotych pożyczki, za którą przejęłyby Izby Rzemieślnicze całkowitą gwarancję. Z uzyskanej pożyczki na P. W. K. zostałby wzniesiony pawilon o powierzchni zabudowanej 2.500 m², z tego 500 m² jako podcienia, to jest dach na słupach bez ścinn. Wystawienie pawilonu, przeznaczonego specjalnie dla rzemiosła, jest koniecznym warunkiem, w przeciwnym bowiem razie eksponaty warsztatów rzemieślniczych, rozproszono po szeregu pawilonów, nie dałyby całkowitego obrazu zdolności produkcyjnej rzemiosła, ani jego siły liczebnej. Jeżeli zaś chodzi o udzielenie przez Rząd na wyżej wymieniony cel pożyczki, to Skarb Państwa może ją z całym spokojem rzemiosłu udzielić, gdyż znajduje na nią pełne pokrycie w 15% dodatku do świadectw przemysłowych, przeznaczonych dla Izb Rzemieślniczych. Dodatek ten płacą rzemieślnicy z całej Polski, nawet w tych środowiskach, w których jeszcze Izby nie istnieją.

W odpowiedzi na przedłożenia delegacji, Pan Premjer stwierdził na wstępie konieczność wzięcia udziału w P. W. K. Zapewnił również delegację, iż po porozumieniu się z Ministerstwem Handlu i Przemysłu, jak i z Ministerstwem Skarbu zrobi dla spełnienia postulatów rzemiosła wszystko, co będzie leżało w zakresie możliwości. Konkretna odpowiedź zapadnie w najbliższych dniach.

Nadmienić trzeba, iż delegacja doznała u Szefa Rządu nader przychylnego przyjęcia, który interesując się żywo sprawami rzemiosła, doskonale odczuwa i rozumie jego dezyderaty.

KALENDARZ TERMINOWY

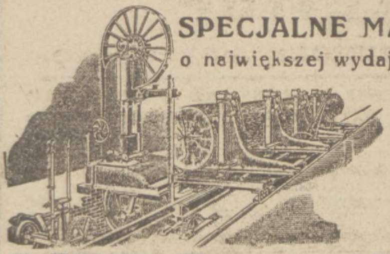
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. w R.D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
17. IX. 28.	11⁰⁰	P. N. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	169	172,23							
				dąb	I-IV	13	12,52							
				brzoza	I-IV	376	149,80				99	1154	S	
18. IX. 28.	11⁰⁰	P. N. Warlubie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	544	389,20	212,3?						
				świerk	III-IV	32	24,38				102	1173	S	
20. IX. 28.	12⁰⁰	Gł. Zarz. Ordyn. Dawidgródeckiej (kancelarja)	w. - poleskie								99	1153	S	na 599 dębów na pniu
	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	jodła			1185,43							
				sosna			445,16							
				dąb			19,—				100	1160	S	
	12⁰⁰	Warsztaty Wagonowe PKP w Ostrowie (kancel.)	w. - pozn.								101	1167	S	na ca 150 m3 desek sosn. bocznych bez sęków, ca 60 m3 stolarki sosn. odziomkowej, ca 580 m3 sosn. desek obrzyn.
21. IX. 28.	11⁰⁰	P. N. Lutówko (kancelarja)	d.- bydgoska	dąb	I-IV		47,42							
				sosna	I-III		59,77				102	1174	S	
27. IX. 28.	13⁰⁰	Państwowy Bank Rolny Oddział w Pińsku (kancelarja)	w. - poleskie								101	1172	S	na drzewostany przeważnie kopalniakowe z zapasem około 25,000 m3 drew.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

SPECJALNE MASZYNY TARTACZNE
o największej wydajności i oszczędn. w trocinie

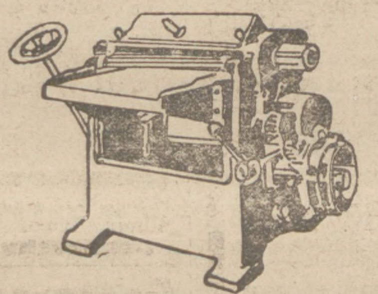
LOUIS BRENTA

Haren les Bruxelles
754 **Belgja**
wszelkie informacje udziela
R. WILLER, Warszawa ul. Elsterska 11 (b. Al. Poniatow.)
lub **Dr. Ing. Schmidt & Co. Gdańsk,** Gr. Wohlwebergasse 14.
Ceny przystępne — Warunki dogodne — Porada techn. bezpłatnie.

Poszukuje się okrąglaki!

1171
Kupujemy większe ilości
olchy z wołyń. moczarów
do łuszczenia (na forniery)
Oferty uprasza się pod **„Erste Hand 7500"** do
RUDOLF MOSSE - Wien I, Seilerstätte 2

TELEF. 36 TELEF. 36

Własnej fabrykacji
obrabiarki do drzewa
najnowszej konstrukcji i solidnej budowy.
Kompletne urządzenia stolarń i fabryk mebli
polecają po cenach umiarkowanych
S. SAMULSKI i Sp. + PLESZEW
FABRYKA MASZYN i ARMATUR
ODLEWNIA i KOTLARNIA. 758

J. MALOWANIEC i Ska
(st. Kiwerce-Wołyń)
Tartak przyjmuje zamówienia na belki, kantówkę bale i deski wymiarowe sosnowe i posiada na składzie w wymiarach od 1/2" do 4" suche deski i bale jesionowe, klonowe, olchowe i suchą stolarkę sosnową II-ej klasy oraz posiada do natychmiastowej dostawy: 456
2000 m3 tartych bloków sosnowych
I-II kl. tegorocz. tarcia. Przeciętna długość 5,30 m towar jasny.

Grubości	19,	26,	32,	40,	42,	50,	65,	80 m/m
Mtr. kub.	30,	40,	50,	150,	200,	650,	550,	330
Przeciętna szer.	26,	28,	30,	40,	41,	45,	47,	50 cm.

Woźniak i Ska, Handel drzewa — Tel. 332.
Inowrocław, ul. M., Andrzeja 5. 1180

Kupuje i sprzedaje

Deski i bale sosnowe odziemkowe, czubkowe i obrzynane, szalówkę, łaty, obladry i drągi. Kantówkę, podłogę i inne drzewa do budowli podług listy. Dębinę, buczynę, brzezinę, jesion i t. p. w stanie okrągłym i tartym. Dzwona, szprychy i dyszlę oraz drzewo opałowe.

KUPUJE I SPRZEDAJE
materjał stolarski budowlany i dla kołodzieji w stanie tartym i okrągłym, z iglastego i liściastego drzewa każdego rodzaju.
LEON ŻUROWSKI
Skład drzewa i obróbka POZNAN, ul. Raczyńskich 3/4.
przy placu Bernardyńskim. Telefon 10-87. 522

POTRZEBNE ZARAZ
700,— m³ 15 mm grub.
sos. lub świerk. obrzynan. suchych zdrow. desek skrzynk.
od 2,00 wzwyż dł. p. dł. 3,00 od 10 cent.
wzwyż szer. z p. sz. cyrka 14/15 cent.
Zapłata gotówkowa.
Wojciech Paetz — Poznań, Przemysłowa 28b,
731 Handel drzewa — Telefon 1412

„ZAGRODA"
Poznańska Spółka Budowlana T. A Poznań,
Fr. Ratajczaka 21 — Tel. 3582
Mamy stale do oddania: 965
surowy towar obrzynany w wszelkich grub.
materjał stolarski w wszelkich grub.
dębinę, buczynę, brzozę, dyszle brzozowe, dzwona bukowe, szpice dębowe, kantówkę i balkowinę, placową i według listy — ceny bezkonkurencyjne.

ŻEGLARZ POLSKI

TYGODNIK
poświęcony sprawom żeglugi morskiej i rzecznej ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb i zadań ŻEGLUGI POLSKIEJ.

Siódmy rok istnienia! **Siódmy rok istnienia!**

Podróże morskie i sport wodny. Kronika portowa.

Kronika światowa żeglugi i budowy okrętów.

Prenumerata „Żeglarza Polskiego" wynosi rocznie **12** zł. półroczn. **6** zł.; kwartaln. **3** zł., łącznie z miesięcznikiem „Morze", ilustrowanym organem Ligi Morskiej i Rzecznej, **20** zł. rocznie, **10** zł. półrocznie, **5** zł. kwartalnie.
Adr. Red. i Admin.: Tczew, ul. Strzelecka, 5. - Konto P. K. O. 170044.
Okazowe numery na żądanie. 7

Almanach Żeglarza Polskiego 1927-28.
bogato ilustrowana książka podręczna
Cena 4,- zł., dla prenum. rocznych **2,50 zł.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.